
IVANA PRIJATELJ PAVIČIĆ

NIKOLA BUBLE: AMATERSKO ZBORSKO PJEVANJE U
GRADU TROGIRU

IZDAVAČI: UMJETNIČKA AKADEMIJA SVEUČILIŠTA U SPLITU, CENTAR ZA KULTURU

OMIŠ, SPLIT, 121. STR., UREDNIK: MIHOVIL POPOVAC

UDK: 784.077 (497.5 Trogir) (091)

Nikola Buble (1950.), doktor muzikoloških znanosti, dekan je i profesor etnomuzikologije i dirigiranja na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu. Kao vrstan znanstvenik, drži predavanja u domovini i inozemstvu. Autor je šesnaest knjiga, trideset diskografskih izdanja ... etc.

Knjiga *Amatersko zborsko pjevanje u gradu Trogiru* očituje suvremeni i znanstveno ozbiljan pristup, vještinu u postupku i sigurnost zaključivanja. Nije pisana euforično niti patetično. Ne pribavljajući simpatije ispraznim veličanjem aktualnog stanja, pronicljivim prosudbama može pomoći da se prilično siromašno stanje glede zorskog pjevanja u Trogiru tijekom stotinu godina uzmogne podići na razinu koju pretpostavlja višetisućljetna kulturna povijest ovoga drevnog grada. Držeći da je zorsko pjevanje važno u životu jednog grada, i da je ono u mogućnosti djelovati na ukupnu urbanu fizionomiju, što se posredno manifestira, autor predmet svoje pažnje promatra dvojako: kao *kulturu* i u postojećem *kulturnom kontekstu*.

Autor na temelju svekolike dostupne povijesne građe, svjedočanstava i osobnih iskustava, utvrđuje kako je organizirano zorsko glazbovanje u Trogiru od 1890. do 1990. godine bilo u pravom smislu djelatno nešto manje od 40-ak godina; najviše do Prvog svjetskog rata, nešto manje nakon Drugog svjetskog rata, a najmanje između dva svjetska rata. Ako već nije bilo moguće organizirano zorsko pjevanje u Trogiru okvalificirati kao hvale vrijedan prinos istinskim umjetničkih vrijednosti, Nikola Buble lucidno ističe, u slobodnom i subjektivnom izboru, rijetke posebnosti koje su iznjedrene iz amaterske glazbene zorske djelatnosti. One su indikativne te mogu biti pažnje vrijedne i izvan lokalnih trogirskih okvira za određene globalne zaključke. Tako podastire da su se, u negdašnjoj Jugoslaviji, neposredno nakon Beograda i Zagreba, u Trogiru ljeti 1939. godine uvježbavale tzv. "korske recitacije". Probama je rukovodio skladatelj i dirigent Silvije Bombardelli. Isto tako je pažnje vrijedan podatak da su trogirski glazbeni amateri uglavnom zorski pjevači, 1938. godine, pripremili i zatim javno izvodili operetu Ive Tijardovića, *Mala Floramy*. Nadalje, držimo od važnosti činjenicu da su iz trogirskog Mješovitog pjeva-

čkog zbora regrutirani pjevači čuvene *klape Trogir* koja je tradicionalni dalmatinski klapski glazbeni izraz na najbolji način podastrla, i to višekratno, ne samo u domovini, nego i u skoro svim zemljama Europe, SAD-u, Australiji i Kanadi. Nije nevažno i to da su u gradskom pjevačkom društvu glazbena iskustva stekla nekolicina Trogirana, koji su u naše vrijeme poznati hrvatski glazbeni stručnjaci.

Dakle, piše N. Buble “vrijednosti kumulirane amaterskim zbornim bavljenjem glazbe u Trogiru, nisu rezultirale očekivanim rezultatima i na očekivanim područjima glazbenog izričaja Trogirana, već su oslobođene kao kreativni impulsi u sasvim nepredvidljivim sferama umjetničkih i znanstvenih obilježja. Ti impulsi su višestruko oplodeni. Stoga ne bi trebali djelovati kao puka utjeha za golemi uloženi trud generacije amatera zbog nedostignutih snova predanih dirigenata, već kao dobar razlog za ufanje da iskrena glazbena zauzetost na kraju ipak posljeduje u korist svekolike glazbene kulture ljudi određenog kraja i vremena.”